

LA REALIDAD PARALELA

Fausto Morillas

Exposició “LA REALIDAD PARALELA”

Fausto Morillas

Del 17 de juliol al 30 d'agost de 2026
Centre d'art l'Estació

Edita: Ajuntament de Dénia
Regidoria de cultura

Regidor de cultura:
Raúl García de la Reina

Coordinació i maquetació:
Laura Berbegall

Dades de contacte de l'artista:

Email: fausto.morillas@hotmail.es

LA REALIDAD PARALELA

Fausto Morillas

SÈRIE: “ LA REALITAT PARAL·LELA ”

Aquesta sèrie sorgeix de la necessitat de posar de manifest la quotidianitat de l'ús dels telèfons mòbils, així com el grau de dependència que hem desenvolupat cap a aquestes tecnologies i les seues múltiples ferramentes. De la mateixa manera, aborda l'impacte de les xarxes socials, que sovint ens ofereixen una visió distorsionada tant de l'actualitat com del món que ens envolta.

“El món s'està convertint en una caverna igual que la de Plató: Tots mirant imatges i creient que són la realitat” (José Saramago).

Aquesta cita reflexa molt bé la idea general d'aquesta sèrie de dibuixos i pintures, que he realitzat durant diversos anys. Vivim en una societat que necessita contínuament capturar i crear imatges per a satisfer una pluralitat de necessitats, encara que en moltes ocasions es vulga substituir deliberadament la realitat per la imatge, sense tindre en compte que la imatge és modificada per mitjans tècnics produint una pseudorealitat o “realitat paral·lela”.

El que veiem a través de la pantalla del nostre mòbil ens obliga a no veure el món real, els nostres ulls es focalitzen en l'objectiu i oblidem contemplar i gaudir, distorsionem la realitat i això ens fica en una altra dimensió vista amb els ulls del nostre particular enfocament, però perdent en el camí l'objectivitat.

La imatge ens acosta, ens informa, diu on estem, què fem, i què ocorre en qualsevol part del món, en temps real. Però també pot ocórrer el contrari, que la imatge exercisca una funció de desinformació i confusió.

El que un dia va ser una opció comunicativa per a tots, hui ens està convertint en esclaus. René Magritte, el mestre del surrealisme, amb el seu quadre «Ceci n'est pas une pipe» ens mostra amb gran claredat, eixa gran contradicció entre el que sembla real i en realitat no ho és. El quadre no és una pipa, sinó una imatge d'una pipa.

Actualment, els avanços tecnològics han produït un canvi radical en la fotografia. Els telèfons mòbils, amb les seues càmeres incorporades, han aconseguit convertir a qualsevol persona en un fotògraf experimentat, gràcies als moderns programes d'edició que no tenen res a veure amb “l'alquímia” del laboratori.

L'auge de les xarxes socials ha fomentat eixa necessitat de compartir les imatges i de mostrar als altres la nostra pròpia “realitat paral·lela”.

FAUSTO MORILLAS.

SERIE: “ LA REALIDAD PARALELA “

Esta serie surge de la necesidad de poner de manifiesto la cotidianidad del uso de los teléfonos móviles, así como el grado de dependencia que hemos desarrollado hacia estas tecnologías y sus múltiples herramientas. Del mismo modo, aborda el impacto de las redes sociales, que a menudo nos ofrecen una visión distorsionada tanto de la actualidad como del mundo que nos rodea.

“El mundo se está convirtiendo en una caverna igual que la de Platón : Todos mirando imágenes y creyendo que son la realidad” (José Saramago).

Esta cita refleja muy bien la idea general de esta serie de dibujos y pinturas, que he realizado durante varios años. Vivimos en una sociedad que necesita continuamente capturar y crear imágenes para satisfacer una pluralidad de necesidades, aunque en muchas ocasiones se quiera sustituir deliberadamente la realidad por la imagen, sin tener en cuenta que la imagen es modificada por medios técnicos produciendo una pseudo-realidad o “realidad paralela”.

Lo que vemos a través de la pantalla de nuestro móvil nos obliga a no ver el mundo real, nuestros ojos se focalizan en el objetivo y olvidamos contemplar y disfrutar, distorsionamos la realidad y eso nos mete en otra dimensión vista con los ojos de nuestro particular enfoque, pero perdiendo en el camino la objetividad.

La imagen nos acerca, nos informa, dice donde estamos, qué hacemos, y qué ocurre en cualquier parte del mundo, en tiempo real. Pero también puede ocurrir lo contrario, que la imagen realice una función de desinformación y confusión.

Lo que un día fue una opción comunicativa para todos, hoy nos está convirtiendo en esclavos. René Magritte, el maestro del surrealismo, con su cuadro «Ceci n'est pas une pipe» nos muestra con gran claridad, esa gran contradicción entre lo que parece real y en realidad no lo es. El cuadro no es una pipa, sino una imagen de una pipa.

Actualmente, los avances tecnológicos han producido un cambio radical en la fotografía. Los teléfonos móviles con sus cámaras incorporadas, han conseguido convertir a cualquier persona en un fotógrafo experimentado, gracias a los modernos programas de edición que nada tienen que ver con “la alquimia” del laboratorio.

El auge de las redes sociales ha fomentado esa necesidad de compartir las imágenes y de mostrar a los demás nuestra propia “realidad paralela”.

FAUSTO MORILLAS.

Tècnica mixta sobre paper

50 x 70 cm

2021

Tècnica mixta sobre paper

50 x 70 cm

2021

Tècnica mixta sobre paper

70 x 50 cm

2021

Tècnica mixta sobre paper
50 x 70 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
50 x 70 cm
2021

Acrílic sobre lleng
100 x 81 cm
2020

Tècnica mixta sobre paper
70 x 100 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
70 x 50 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
70 x 50 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
70 x 50 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
65 x 45 cm
2021

LA VIDA EN IMATGES

Mirar les obres que componen aquesta exposició de Fausto Morillas suposa, en un primer lloc, deixar-se atrapar pel color, la gestualitat i el dinamisme d'unes figures que emergeixen sobre fons abstractes plens de vibració cromàtica. No obstant això, més enllà de la seua immediata potència estètica, l'obra de l'artista planteja una reflexió sobre la societat contemporània i sobre la forma en què vivim hui la nostra relació amb la imatge, amb el telèfon mòbil i amb la nostra pròpia representació davant els altres. Com succeeix amb molts artistes atents al seu temps, Morillas observa els comportaments quotidians i els transforma en imatges capaces de revelar les pulsions socials de la nostra època.

Pinta a la societat actual, la qual no pot viure sense el telèfon mòbil constantment a la mà. Pinta als que fotografien i s'autofotografien, als que miren pantalles, als que parlen pel seu dispositiu amb persones llunyanes, oblidant o ignorant als que tenen al costat i fins i tot a l'entorn o monument, motiu del seu objectiu. L'artista ens ofereix un món en el qual, el dispositiu mòbil apareix quasi com una prolongació natural del cos, en una necessitat al caire de l'addicció, assumida amb tal normalitat que a penes som conscients de fins a quin punt condiona la nostra manera de relacionar-nos amb els altres i amb nosaltres mateixos.

Walter Benjamin va anticipar de forma quasi profètica el fenomen actual de les xarxes socials, els selfies i la necessitat obsessiva de registrar tota experiència personal. Susan Sontag va discórrer sobre la fotografia com a mitjà d'apropiació del viscut. Morillas ens mostra aquestes idees plàsticament i ens convida a reflexionar sobre aquesta societat que sembla no sentir-se viva sense veure representada de manera constant la pròpia imatge o cada moment intranscendent, potser com a testimoniatge de la nostra ínfima contribució en l'infinit de l'existència.

Al contrari del que succeïa en civilitzacions primitives en les quals es temia que un retrat atrapara l'ànima del retratat, hui dia existir és mostrar-se. Fotografies, selfies i publicacions funcionen com una extensió de la pròpia identitat, una forma de propaganda mitjançant la qual difonem allò que desitgem projectar: els llocs que visitem, les persones amb les quals compartim el temps, els paisatges que contemplem o la nostra pròpia aparença. Més que documentar la realitat, construïm una versió visible i seleccionada de nosaltres mateixos, un alter ego virtual generalment associat a la felicitat, a l'oci i al colorit vitalista que l'artista trasllada a moltes de les seues composicions.

Aquesta necessitat de representació connecta amb una reflexió més profunda sobre la mirada i la identitat. Si el descobriment de l'espill va suposar històricament una nova consciència del propi cos i de la pròpia imatge, la fotografia digital i les xarxes socials han multiplicat eixa experiència fins a convertir-la en una observació constant de nosaltres mateixos. Ja no sols ens veiem reflectits, sinó que aprenem a contemplar-nos des de la mirada aliena. Ens observem i ens jutgem a través d'imatges que circulen contínuament i que ens retornen, en principi, una percepció més objectiva del nostre aspecte. L'existència contemporània sembla necessitar eixa confirmació visual constant per a sentir-se plenament real.

Molts dels personatges representats per Morillas assemblen turistes contemporanis. Visten roba còmoda, ulleres de sol, barrets o abillaments estiuencs; alcen els braços per a prendre una fotografia, sostenen un pal·selfie o romanen concentrats enfront de la pantalla del telèfon. No obstant això, l'artista elimina les referències concretes al lloc que visiten. No interessa tant l'escenari com l'acció mateixa de mirar, fotografiar i autorepresentar-se i la pròpia dinàmica dels cossos en aquestes accions. Els fons abstractes, construïts mitjançant ràfegues de color, veladures i taques gestuals, substitueixen l'espai real per una atmosfera emocional que, a vegades, transmet alegria vital i fins i tot, en unes altres, misteri. D'aquesta manera, les figures adquireixen un protagonisme absolut com retratats i, al mateix temps, com a retractants de si mateixos.

La postura ocupa igualment un lloc fonamental en aquestes obres. El pintor demostra un profund coneixement de l'anatomia i del dibuix acadèmic, visible en la naturalitat dels moviments i en la tensió corporal de moltes figures. Per a l'artista, el cos continua sent un element essencial de la representació pictòrica, fins i tot quan apareix mediat per la tecnologia. Els gestos quotidians associats al mòbil —elevant els braços per a enquadrar una imatge, inclinar el cap a la pantalla, girar el cos per a autoretractar-se— generen noves coreografies contemporànies que l'autor converteix en matèria artística.

Les figures que apareixen en els seus quadres parteixen de persones reals observades per l'artista en situacions vinculades a l'ús del mòbil i de la fotografia. No obstant això, Morillas transforma eixos individus concrets en models anònims i universals. Els seus trets se simplifiquen o es desdibuixen fins al punt de fer-ne difícil la identificació, com si l'artista volguera convertir-los en exemples de comportaments col·lectius més que en retrats individuals. De vegades, una mateixa figura reapareix en diferents obres baix tractaments plàstics distints, variant els fons, els colors o la resolució del dibuix. Existeix així un cert procés d'apropiació i reinterpretació que subratlla com la identitat contemporània també es construeix mitjançant imatges repetides, reproduïdes i transformades constantment.

La tècnica mixta emprada per Morillas reflecteix igualment eixa llibertat creativa i eixa experiència acumulada al llarg dels anys. En algunes peces incorpora fragments de periòdic i altres materials que aporten textura i generen veladures visuals; en unes altres, el dibuix adquireix una presència dominant mitjançant línies de grafit o retolador que delimiten les figures i reforcen els seus volums. Sovint preval la precisió lineal; en altres ocasions, la pintura s'expandeix amb més llibertat sobre la superfície. Entre figuració i abstracció, entre control i espontaneïtat, l'obra de Morillas aconsegueix transformar escenes aparentment quotidianes en una reflexió visual sobre la manera en què habitem el present i sobre la necessitat contemporània de convertir la vida en imatge.

Natalia Molinos
Doctora en Història de l'Art
Membre d'AVCA. Associació Valenciana de Crítics d'Art

LA VIDA EN IMÁGENES

Mirar las obras que componen esta exposición de Fausto Morillas supone, en un primer instante, dejarse atrapar por el color, la gestualidad y el dinamismo de unas figuras que emergen sobre fondos abstractos llenos de vibración cromática. Sin embargo, más allá de su inmediata potencia estética, la obra del artista plantea una reflexión sobre la sociedad contemporánea y sobre la forma en que vivimos hoy nuestra relación con la imagen, con el teléfono móvil y con nuestra propia representación ante los demás. Como sucede con muchos artistas atentos a su tiempo, Morillas observa los comportamientos cotidianos y los transforma en imágenes capaces de revelar las pulsiones sociales de nuestra época.

Pinta a la sociedad actual, la que no puede vivir sin el teléfono móvil constantemente en la mano. Pinta a los que fotografían y se auto fotografían, a los que miran pantallas, a los que hablan por su dispositivo con personas lejanas, olvidando o ignorando a los que tienen al lado e incluso al entorno o monumento motivo de su objetivo. El artista nos ofrece un mundo en el que el dispositivo móvil aparece casi como una prolongación natural del cuerpo en una necesidad rayana en la adicción, asumida con tal normalidad que apenas somos conscientes de hasta qué punto condiciona nuestra manera de relacionarnos con los demás y con nosotros mismos.

Walter Benjamin anticipó de forma casi profética el fenómeno actual de las redes sociales, los selfis y la necesidad obsesiva de registrar toda experiencia personal. Susan Sontag discursó sobre la fotografía como medio de apropiación de lo vivido. Morillas nos muestra estas ideas plásticamente y nos invita a reflexionar sobre esta sociedad que parece no sentirse viva sin ver representada de forma constante la propia imagen o cada momento intrascendente, quizás como testimonio de nuestra ínfima contribución en el infinito de la existencia.

Al contrario de lo que sucedía en civilizaciones primitivas en las que se temía que un retrato atrapase el alma del retratado, hoy en día existir es mostrarse. Fotografías, selfies y publicaciones funcionan como una extensión de la propia identidad, una forma de propaganda mediante la cual difundimos aquello que deseamos proyectar: los lugares que visitamos, las personas con las que compartimos el tiempo, los paisajes que contemplamos o nuestra propia apariencia. Más que documentar la realidad, construimos una versión visible y seleccionada de nosotros mismos, un alter ego virtual generalmente asociado a la felicidad, al ocio y al colorido vitalista que el artista traslada a muchas de sus composiciones.

Esta necesidad de representación conecta con una reflexión más profunda sobre la mirada y la identidad. Si el descubrimiento del espejo supuso históricamente una nueva conciencia del propio cuerpo y de la propia imagen, la fotografía digital y las redes sociales han multiplicado esa experiencia hasta convertirla en una observación constante de nosotros mismos. Ya no solo nos vemos reflejados, sino que aprendemos a contemplarnos desde la mirada ajena. Nos observamos y nos juzgamos a través de imágenes que circulan continuamente y que nos devuelven, en principio, una percepción más objetiva de nuestro aspecto. La existencia contemporánea parece necesitar de esa confirmación visual constante para sentirse plenamente real.

Muchos de los personajes representados por Morillas semejan turistas contemporáneos. Visten ropa cómoda, gafas de sol, sombreros o atuendos veraniegos; levantan los brazos para tomar una fotografía, sostienen un palo selfie o permanecen concentrados frente a la pantalla del teléfono. Sin embargo, el artista elimina las referencias concretas al lugar que visitan. No interesa tanto el escenario como la acción misma de mirar, fotografiar y auto-representarse y la propia dinámica de los cuerpos en estas acciones. Los fondos abstractos, contruidos mediante ráfagas de color, veladuras y manchas gestuales, sustituyen el espacio real por una atmósfera emocional que, en ocasiones, transmite alegría vital e incluso, en otras, misterio. De este modo, las figuras adquieren un protagonismo absoluto como retratados y, al mismo tiempo, como retratantes de sí mismos.

La pose ocupa igualmente un lugar fundamental en estas obras. El pintor demuestra un profundo conocimiento de la anatomía y del dibujo académico, visible en la naturalidad de los movimientos y en la tensión corporal de muchas figuras. Para el artista, el cuerpo continúa siendo un elemento esencial de la representación pictórica, incluso cuando aparece mediado por la tecnología. Los gestos cotidianos asociados al móvil —elevar los brazos para encuadrar una imagen, inclinar la cabeza hacia la pantalla, girar el cuerpo para autorretratarse— generan nuevas coreografías contemporáneas que el autor convierte en materia artística.

Las figuras que aparecen en sus cuadros parten de personas reales observadas por el artista en situaciones vinculadas al uso del móvil y de la fotografía. Sin embargo, Morillas transforma esos individuos concretos en modelos anónimos y universales. Sus rasgos se simplifican o difuminan hasta hacer difícil su identificación, como si el artista quisiera convertirlos en ejemplos de comportamientos colectivos más que en retratos individuales. En ocasiones, una misma figura reaparece en diferentes obras bajo tratamientos plásticos distintos, variando los fondos, los colores o la resolución del dibujo. Existe así un cierto proceso de apropiación y reinterpretación que subraya cómo la identidad contemporánea también se construye mediante imágenes repetidas, reproducidas y transformadas constantemente.

La técnica mixta empleada por Morillas refleja igualmente esa libertad creativa y esa experiencia acumulada a lo largo de los años. En algunas piezas incorpora fragmentos de periódico y otros materiales que aportan textura y generan veladuras visuales; en otras, el dibujo adquiere una presencia dominante mediante líneas de grafito o rotulador que delimitan las figuras y refuerzan sus volúmenes. A veces prevalece la precisión lineal; otras, la pintura se expande con mayor libertad sobre la superficie. Entre figuración y abstracción, entre control y espontaneidad, la obra de Morillas consigue transformar escenas aparentemente cotidianas en una reflexión visual sobre la manera en que habitamos el presente y sobre la necesidad contemporánea de convertir la vida en imagen.

Natalia Molinos
Doctora en Historia del Arte
Miembro de AVCA. Asociación Valenciana de Críticos de Arte

Tècnica mixta sobre paper
65 x 45 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
70 x 100 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
70 x 100 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
70 x 100 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
70 x 100 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
30 x 42 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
45 x 60 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
70 x 50 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
116 x 89 cm
2021

Acrílico sobre paper
70 x 100 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper

70 x 100 cm

2021

Acrílic sobre llenç
100 x 140 cm
2025

Tècnica mixta sobre paper
70 X 100 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
90 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper

130 x 97 cm

2021

Acrílic sobre llenç
130 x 97 cm
2021

Acrílic sobre llenç
130 x 97 cm
2023

Acrílic sobre llenç
114 x 146 cm
2021

Acrilic sobre llenç
100 x 140 cm
2022

Llapis de color, aquarel·la, ploma

42 x 30 cm

2023

Llapis de color, aquarel·la, ploma

42 x 30 cm

2023

Tècnica mixta sobre paper
70 x 50 cm
2021

Tècnica mixta sobre paper
100 x 70 cm
2022

Tècnica mixta sobre llenç
100 x 130 cm
2023

Tècnica mixta sobre paper
90 x 60 cm
2023

Acrílic sobre taula

70 x 100 cm

2023

Acrílic sobre llenç
100 x 140 cm
2022

Acrílic sobre llenç
100 x 130 cm
2023

FAUSTO MORILLAS

CURRÍCULUM

Format en la Facultat de Belles Arts de Sant Carles i la Universitat Politècnica de València (1978 – 1983)
Llicenciat en Belles Arts. Funcionari de carrera des de 1986.

Compagina la pintura i les exposicions amb el seu treball com a professor d'Art. Resideix i treballa a Alacant des de 1989.

Com a pintor , ha participat en diverses Fires Internacionals d'art com:

- EUROPART (Ginebra) 1992
- CHICAGO INTERNATIONAL ART . (Chicago, Illinois) 1993
- II Fira ART SANTANDER . (Santander) 1993
- ART JUNCTION INTERNATIONAL (Cannes) 1994
- FIRA INTERNACIONAL D'ART (Singapur) . 1994
- FIAL – 94 (Brussel·les)
- FIRA INTERNACIONAL D'ART (Dusseldorf) 1995
- ARTEFAIM (Palau de Congressos) MADRID . 2011

Ha realitzat nombroses exposicions, tant individuals com col·lectives, sent les últimes les següents :

- 2014. Individual “Sèrie : La Ciutat Utòpica”. Sala d'exposicions Llotja del peix. Alacant
- 2015. Exposició col·lectiva de Gravats del taller Eusebio Sempere. Casa Bardín. Alacant
- 2016. Individual Exposició “El viatge metafòric“. Diputació d'Alacant
- 2017. Individual. Sèrie: “Viatgers“. Centre d'art l' Estació. Dénia.
- 2017. Exposició “Homenatge a Miguel Hernández“. Sala d'exposicions de La llotja d'Alacant . Itinerant en el MUCBE de Benicarló (Castelló) i Sala El CUB del MUA (Universitat d'Alacant)
- 2018. Llotja de Sant Jordi (Alcoi) Alacant
- 2018. Sala d'exposicions VISTA ALEGRE de Torrevella . Alacant
- 2018. Museu del Vi . Bullas . Múrcia
- 2020. Fundesem Business School . Alacant
- 2022. Museu Municipal “Casa Orduña“. Guadalest
- 2023. Aeroport de València (Arribades de la T2)
- 2023. Palau Ducal de Gandia . València
- 2024. Sa Peixateria. Espai d'Art. Algaida . (Mallorca)
- 2025. Museu Municipal “Casa Orduña“. Guadalest. Alacant. Exposició: “La vall màgica “
- 2026. Centre d'art l'Estació. Dénia . Alacant. Exposició de la sèrie: “La realitat paral·lela“

Formado en la Facultad de Bellas Artes de San Carlos y la Universidad Politécnica de Valencia (1978 – 1983).
Licenciado en Bellas Artes. Funcionario de carrera desde 1986.

Compagina la pintura y las exposiciones con su trabajo como profesor de Arte . Reside y trabaja en Alicante desde 1989.

Como pintor , ha participado en diversas Ferias Internacionales de arte como:

- EUROPART (Ginebra) 1992
- CHICAGO INTERNATIONAL ART . (Chicago, Illinois) 1993
- II Feria ARTE SANTANDER . (Santander) 1993
- ART JUNCTION INTERNATIONAL. (Cannes) 1994
- FERIA INTERNACIONAL DE ARTE (Singapur) . 1994
- FIAL – 94 (Bruselas)
- FERIA INTERNACIONAL DE ARTE (Dusseldorf) 1995
- ARTEFAIM (Palacio de Congresos) MADRID . 2011

Ha realizado numerosas exposiciones, tanto individuales como colectivas. Siendo las últimas las siguientes :

- 2014. Individual “Serie : La Ciudad Utópica”. Sala de Exposiciones Lonja del pescado. Alicante
- 2015. Exposición colectiva de Grabados del taller Eusebio Sempere. Casa Bardín. Alicante
- 2016. Individual Exposición “El viaje metafórico”. Diputación de Alicante
- 2017. Individual. Serie: “Viajeros”. Centro de arte l’Estació. Dénia.
- 2017. Exposición “ Homenaje a Miguel Hernández”. Sala de exposiciones de La lonja de Alicante . Itinerante en el MUCBE de Benicarló (Castellón) y Sala El CUB del MUA (Universidad de Alicante)
- 2018. Llotja de San Jordi (Alcoy) Alicante
- 2018. Sala de Exposiciones VISTA ALEGRE de Torrevieja . Alicante
- 2018. Museo del Vino . Bullas . Murcia
- 2020. Fundesem Business School . Alicante
- 2022. Museo Municipal “Casa Orduña”. Guadalest
- 2023. Aeropuerto de Valencia (Llegadas de la T2)
- 2023. Palau Ducal de Gandia . Valencia
- 2024. Sa Peixateria. Espai d’Art. Algaida . (Mallorca)
- 2025. Museo Municipal “Casa Orduña”. Guadalest. Alicante. Exposición: “El valle mágico“
- 2026. Centro de arte l’Estació. Dénia . Alicante. Exposición de la serie: “La realidad paralela

BIBLIOGRAFÍA

- ALPERI, VICTOR. Morillas. "El Comercio, Gijón, 29.XII.1987
- FERHUR. Fausto Morillas. "La Brocha". Oviedo. Mayo 1987
- ESPÍ VALDES, ADRIÁN. S/T. Catálogo exposición en "Juan de Juanes". Alicante, 1991. // Siete artistas en torno a la música. "Juan de Juanes". Alicante, 1990. // La inquietud del artista. Diario "Información". Alicante, 17.VI.1993.
- JOSÉ ANTONIO CÍA." El arte que no cesa". La Verdad. 18 de Junio 1990.
- PERÉZ GUERRA, JOSÉ. Siete artistas en torno a la música. El Punto de las Artes. 29 de Junio al 11 de Julio de 1990.
- PÉREZ GUERRA, JOSÉ. Fausto Morillas, una geometría muy poetizada. "El Punto de las Artes". Madrid,1-7.XI.1991.
- A. OLAIZOLA. "Encuentro con el Dibujo". Información. 6 de Julio 1991.
- CRISTINA MARTINEZ. "Europart". Información. 1 de Mayo 1992.
- ADRIÁN ESPÍ. "Arte y Letras". El pintor Fausto Morillas, participó en la Feria Internacional de Arte de Chicago... Información. 17 de Junio 1993.
- COSTABLANCANACHRICHTEN, Magazin. Noviembre 1994.
- EL PAIS. "El País de las tentaciones". 18 de Noviembre 1994.
- LUMBRERAS, S. "La fusión de lo natural con lo artificial". Información. Alicante, 25- XI- 1994.
- Galería BAT Alberto cornejo. "Referencia Goya". 19 de Diciembre 1996.
- R. FENOLL. Información. "Cultura y Sociedad". Los artistas alicantinos Esperanza Asensi y Fausto Morillas , entran en el Museo de los Ángeles. 26 de Febrero 1997.
- PERIS I GOMEZ, JOSEP LLUÍS. La pintura enigmática en la obra de Fausto Morillas. Gal. "Juan de Juanes", Alicante, 2000.
- ESPÍ VALDÉS, ADRIÁN. "Diccionario de Artistas Alicantinos".
- NATALIA MOLINOS. "La Mirada de Fausto Morillas". La Prensa de la Provincia de Alicante. 13 de Febrero 2000.
- HÉCTOR FERNANDEZ. Las Provincias. 14 d Marzo 2003.
- EL MUNDO. Agenda cultural. 4 de Abril 2003.
- Información. Fin de Semana. "La ciudad utópica". 2 de Febrero 2007.
- J.P.M.S. Marina Baixa. "El pintor Fausto Morillas expone en la Casa Orduña. 15 de Agosto 2007.
- PILAR BLANCO. "Ruta de tierra y alas". Información. Alicante. Sábado 1 de Febrero 2014.
- Información. Alicante cultura. Jueves 13 de Febrero 2014.
- Información. Cultura y sociedad. Miércoles 28 de Septiembre 2016.
- OBJETIVO TORREVIEJA. Gaceta cultural e informativa. "Dos pintores unidos por los viajes". 5 de Mayo 2018.
- MURCIA CONFIDENCIAL. "Fausto Morillas en el Museo del vino de Bullas". 27 de Septiembre 2018.
- CRISTINA LLORÉNS. " La mirada del Arte". Hoja del lunes. Alicante. 19 de Septiembre 2022.
- Palau Ducal dels Borja. Gandia. "Fausto Morillas y Esperanza Asensi en el Palau Ducal". 5 de Octubre 2023.
- Fundación Balearia. "Exposición de Fausto Morillas, la realidad paralela". Sa Peixateria. Algaida. Mallorca.6 de Junio 2024.
- Marina Baixa. "El valle mágico llega a Guadalest de la mano de Fausto Morillas y Esperanza Asensi". 28 de Mayo 2025.
- Polop y Valle Plaza. "El mundo sensorial del valle mágico se expone en la casa Orduña de Guadalest". 5 de Junio 2025.
- Ocio Alicante. "Exposición el valle mágico en Guadalest". 6 de Junio 2025.
- Información. Cultura fin de semana "Esperanza Asensi y Fausto Morillas, miran a Guadalest". 13 de Junio 2025.

Publicacions i catàlegs

L' ESTACIÓ

---

centre d' art

2000

JOSÉ ALBERDI

"Retrospectiva" Núm. 1

ADRIÀ PINA

"Jocs" Núm. 2

TEO SAN JOSÉ

"10 Anys de Cultura Mediterrània" Núm. 3

2001

PÉREZ CARRIÓ

"Llibres i Pintures Simbòliques" Núm. 4

JOSEP VANACLOCHA

"Diari de la mar" Núm. 5

2002

HANS-DIETER ZINGRAFF

"Espacio y Luz" Núm. 6

ARTUR HERAS

"Cop de daus" Núm. 7

MORALES PERIS

"Suggestiments del paisatge" Núm. 8

2003

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS I

Núm. 9

SALVADOR SORIA

"Del 64 al 2003" Núm. 10

2004

MARIONA BRINES

"Pintura i Col·lage" Núm. 11

VICENT CARDA

Núm. 12

GINESTAR

"Naturaleza protegida" Núm. 13

2005

RAFAEL CARRIÓ

"Via Sinòptica" Núm. 14

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS II

Núm. 15

ALLUÉ

"Retrospectiva" Núm. 16

2006

NAVAS

"Ondulacions" Núm. 17

MIGUEL ÀNGEL VALERO

"Luna llena" - "Flores" Núm. 18

EL QUE EL CINEMA ENS VA DEIXAR.

L'EXPOSICIÓ

Núm. 19

2007

"DÈNIA. L'ALTRA MIRADA"

Núm. 20

VICENT TALENS

Núm. 21

GRUPO MAJ

Núm. 22

2008

ANNA PERLES

"Roig i negre" Núm. 23

QUICO TORRES

"Somnis i realitats" Núm. 24

50 ANYS DEL RODATGE DE LA PEL·LÍCULA

JOHN PAUL JONES

Núm. 25

ÓSCAR BENITO

"Buscant la bellesa" Núm. 26

2009

MOISÉS GIL

"Circumstancialitats vivencials" Núm. 27

TRETZE MIRADES

Núm. 28

2013

COSTA TUR

Núm. 29

2016

JOSÉ LUIS ROMANY

Núm. 30

2017

EL OJO INDISCRETO – 10 TALLERES

Núm. 31

FAUSTO MORILLAS

"Viajeros" Núm. 32

**4 PARADIGMAS DE LA INVESTIGACIÓN
EN LA ESCULTURA CONTEMPORÁNEA**

Inma Mengual, M.José Zanón, Juan Francisco
Martínez Gómez i David Vila Moscardó Núm. 33

MIQUEL PLANAS

"Dibuix vs. Escultura / Paper vs. Ferro" Núm. 34

**L'ESCOLA DE PLÀSTICA EXPERIMENTAL
A VIVES**

Primera parada. Núm. 35

2018

ALFREDO SANZ

"Fotografes entre dos segles" Núm. 36

L'AVENTURA DE LA GRÀFICA

Aina Cortés, Jaume Alós, Carlos Danús,
Carmen Bermejo, Marta Canals, Julio León,
Ximena Bianco, Anna Skants, Eva Murillo,
Carmen Pastrana, Toni Saló Núm. 37

"HOMENATGE A ALBERDI,

10 anys de la seua mort"

Josep A. Ahuir, Rafael Carrió, Joan Castejón,
Modest Mari, Toni Mari, Manuel Navas, Teo
San José, Quico Torres. Núm. 38

2019

JOSEP ROS

"Es quan dorm que hi veig clar" Núm. 39

"TRES TRAMAS Y UN CAMINO"

Erica Landfors, Mónica G.Candela, Susana
G.Ungo. Núm. 40

"DIÀLEGS I EVOLUCIÓ"

Àngel San Martín, Vicent Torres, Miquel
Segura. Núm. 41

BORJA ABARGUES

"Somos" Núm. 42

2020

VENTO MARTÍ

"Racó del Buc" Núm. 43

CARLES ROMANY

"Corrimiento al rojo" Núm. 44

PAULA SEGARRA

"A cielo descubierto" Núm. 45

LA FIGUERA

"Mirades" Núm. 46

2021

"Vinticinco vacances a Ovidi Montllor"

Núm. 47

NINA LLORENS PETERS

"Mirar de cerca" Núm. 48

MARISA ARCHE

"Conciència en acció" Núm. 49

**GRUPO TRAZO 7 ARTE CONTEMPORÁNEO
MIRADAS DESDE EL TIEMPO**

Javier Astarloa / Teófilo Buendía

Ricardo Fernández / Arantza Marcoida

Pablo Marcoida / Kontxa Mauro /

Marta Mena / José Luis Menéndez /

Remy J. López / Julio Nuez / Ángel Núñez

Paula Pupo / Ernesto Yáñez. Núm. 50

ANTON GUDZYKEYVCH

MARIIA ZHURYKOVA

"CONEXIÓ / CONEXIÓN" Núm. 51

Mª EUGENIA VÁZQUEZ-GUNDÍN

ETCHEVERRÍA

"EL DUELO" Creando una nueva realidad

Núm. 52

DAVID CISNEROS

"ALMAS SALVAJES"

Núm. 53

RAFAEL FERNÁNDEZ

"MARINA / MARINES"

Centenari del pintor i catedràtic

Rafael Fernández (1921 - 2007)

Núm. 54

2022

**GEORGIA RIBES ZANKL & YVONNE RIBES
ZANKL**

EROS Y MELANCOLÍA

Què és salut? I què relació existeix entre

salut,

malaltia i vida?

Núm. 55

MARIÀ GARRAÑANA

BULEVARD DE L'ÉXTASI

Núm. 56

JAIME JOSÉ HURTADO.

"Naturaleza Inerte".

Num 57

ALFREDO SANZ I XAVIER FORNÉS.

"Som Mediterranis".

Num 58

2023

**ALBERT ANGULLÓ, ANTONI COLL, SIXTO
MARCO, JOAN CASTEJÓN**

"Grup d'Elx".

Núm 59

ÁNGELA GARCÍA CODOÑER, ISABEL

OLIVER Y MARIBEL DOMÉNECH

"Ni un paso Atrás"

Núm. 60

ILUSTRACIONES DE EBERHARD

SCHLOTTER

"Cervantes Don Quijote"

Núm. 61

MIGUEL MAIRENA ÁLVAREZ

Naixement, Vida i Mort del Montgó

Núm. 62

LETICIA G. RIVERO, TONI MOYA,

MODESTO MARÍ

SENTIMENTS³

Núm. 63

2024

SIBYLLE SCHORLEMMER

“Mujeres del mundo”

Núm. 64

CARMEN S.RUANO

“Feminae”

Núm. 65

PEP AGUILAR MALLOL

“Lletres i paraules”

Núm. 66

RAMÓN PÉREZ CARRIÓ

“La fuga d’Atalanta”

Núm. 67

ANDRÉS JAÉN

“40 anys treballant i encara no he pagat la hipoteca”

Núm. 68

2026

JOSE ANTONIO FONTAL ÁLVAREZ

“Arte sensitivo. Diálogo entre almas”

Núm. 78

MARIA JOSÉ SORIANO MELCHOR

“Enigmas: De lo corpóreo a lo intangible”

Núm. 79

SUSANA GARCÍA UNGO

“Aún susurra tu jardín”

Núm. 80

ANTON GUDZYKEVYCH

“Nueva arqueología”

Núm. 81

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA PINTURA I ESCULTURA

“Homenatge a Maribel Font”

Núm. 82

FAUSTO MORILLAS

“Realidad paralela”

Núm. 83

2025

ANTONI MAHIQUES LATTUR

“El món màgic de Toni Mahiques Lattur”

Núm. 69

FRANCESC VERA, XAVIER MOLLÀ, PEP APARISI I NATXO FRANCÉS

“Les coses veritables. Col·lecció Efímer”

Núm. 70

Centenari de INÉS BAS i NEBOT (1925-2025)

“Del pinzell a la granera”

Núm. 71

NICOLETTA TOMAS CARAVIA

“Un camino con corazón”

Núm. 72

RAMÓN DE CÁRDENAS OLIVARES

“Experimentaciones”

Núm. 73

MARIIA ZHURYKOVA

“Resiliencia”

Núm. 74

PEDRO FAUS

“Se vende museo”

Núm. 75

BEGOÑA JORDÁ ALBIÑANA

“A contraforma. El lenguaje de las letras”

Núm. 76

PEPE VEGAS

“El hueco. Metonimia de la ausencia”

Núm. 77

